చెరిగిన బొట్టు

అలపర్తి రామకృష్ణ

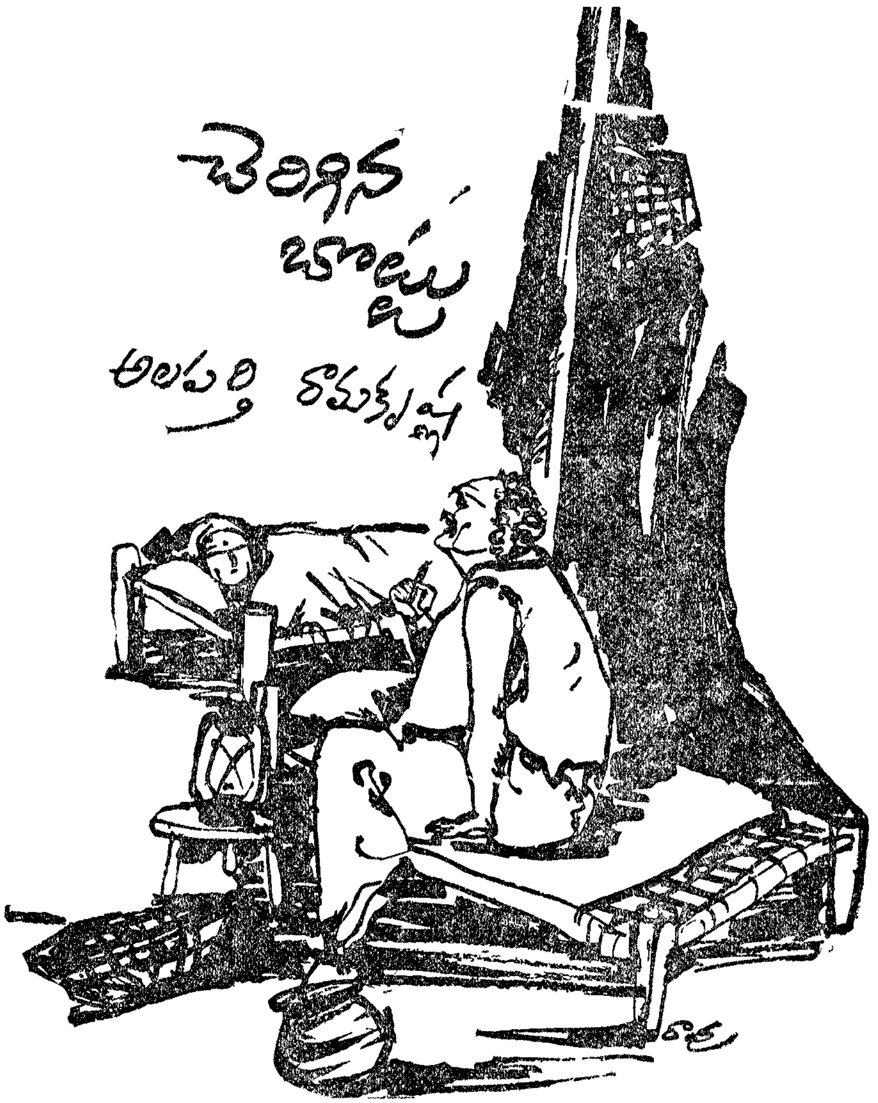

చిమ్మ చీకటి...

కుండపోతలా కురుస్తున్న వర్షం...

హోరుగాలికి తాగి తూలుతున్నట్లున్న చెట్లు ..

అందంగా గీసిన చిత్రంపై నీళ్లు చల్లి పాటు గా వుందక్కడి ప్రకృతి.

వానకు ముద్దలా తడిసి చెట్టుకింద మునగదీసుకుని కూర్చున్న ముసలమ్మలా వుందా పూరిల్లు

"ఇంకా నిద్ర పోలేదా ?"

"కంటినిండా నిద్రపట్టే వయస్సా మనది?"

లయగా వినిపిస్తున్న బయటి వానచప్పుళ్ళు వింటూ కూర్చున్నాడు బలరామయ్య నులక మంచంమీద నిద్ర పట్టక మరో మంచం మీద దొర్లుతోంది బసవమ్మ

'రేప్' సీన్‌తో గిలగిలా తన్నుకునే ఆడదిలా కొట్టుమిట్టాడుతోంది హరికెన్ లాంతరు వెలుగు.

"అబ్బాయి జాడే లేదు."

"నువ్వు పడుకోవే! ఈ గాలి వానలో వాడెక్కడ వస్తాడూ!"

"వాస్తానని ఉత్తరం ముక్క రాశాడుగా! ఉదయం ఎపట్నో బియ్యం వేసు ంటే కాకి కూడా అరిచింది"

"కాకి అరవనిసికేమొచ్చెగాని నువ్వు పడుకో! మళ్ళీ పొద్దున్నే లెగిస్తే గొడ్డులా యింటి పనంతా చేసుకోవాలి"– చుట్టపీక వెలిగించే ప్రయత్నం చేస్తూ అన్నాడు బల రామయ్య

అగ్గిపుల్లలు నిమ్మకోవడంతో ఎంత ప్రయత్నించినా చుట్ట వెలగలేదు చూరులో దూర్చిన కొబ్బరిపీచు బయటకు లాగి దీపం దగ్గరికి చేరేడు

"టప్... టప్" పై కప్పులోంచి నీటి బొట్లు దుప్పటిమీద పడి చప్పుడు చేశాయి. మంచం పక్కకు లాక్కున్నాడు.

చుట్టపీక పొగ బసవమ్మ ముక్కు పుటాలకు తగిలింది

"మళ్ళీ చుట్ట తాగకపోతేనేం? పగలల్లా దగ్గుతూ వుంటివి"– గొణిగింది బసవమ్మ.

"సరే పడుకో... నీ కెప్పుడూ నా చుట్టగోలే"

దాదాపు అరవయ్యేళ్ళనుంచి బసవమ్మ చుట్ట తాగొద్దని అంటూనే వుంది. తను వింటూనే వున్నాడు... మునలితనం వొంటి నంతా కమ్మేసిన తర్వాత యిప్పుడీ అలవాటు మానతాడా?... చుట్ట తాగకపోతే ఏమీ తోచి చావదు...

...ముసల్ది తనని కంటికి రెప్పలా చూసుకోబట్టే తనే రోగం రొస్టు లేకుండా కాలం గడుపుతున్నాడు ఆమె యింట్లో లేకపోతే కాలు చెయ్యి ఆడదు ఎదురుగా వున్న చుట్టపీక కూడా కంటికి కనపడదు.

పాత ముచ్చటొకటి బలరామయ్య మెదడ్లో దూరింది.

పెళ్ళయిన కొత్తల్లో...

పాలపిడత పొయ్యిమీద నుంచి దింపి, పిడకలు ఆర్పేసి తన దగ్గరికొచ్చింది నులక మంచంలో చోటిచ్చేడు తను

"పాలు తోడుపెట్నావా ?"

"పాలు యిప్పుడే కాగాయి. వేడి ఆరేక తోడ వేస్తాను"

"ఏం తొందరొచ్చిందని పక్కలోకి దూరావ్?" అన్నాడతను చిలిపిగా.

"ఛీ... చుట్టవాసన నీ దగ్గిర" అంటూ తన ముఖాన్ని పక్కకు పెట్టే వంటింటిన్నైపు పరుగెత్తింది

మెదడులో కదులుతున్న బసవమ్మ రూపును చెరిపేసి మనవరాలు గౌరి వచ్చింది.

... గౌరి పుట్టిన ఆరేళ్ల తర్వాత తీసు కొచ్చేడు కొడుకు.. అవును...వాడేంచేస్తాడు పాపం! దూరాభారం... చిన్న ఉద్యోగంతో పొట్ట గడవడమే కష్టంగా వుంటే చీటికీ మాటికీ యిక్కడికి ఎలా వస్తాడు?...

కోడలు చచ్చిపోయినప్పుడు మాత్రం వొక్కసారి తను వెళగలిగేడు .. అప్పుడే కొడుకు, మనవరాలు తనవెంట యిక్కడ కొచ్చేరు

చెరిగినబొట్టు

గౌరి అచ్చంగా వాళ్ల నాయనమ్మ పోలికే! బంగారపు బొమ్మ ...

వోట్లో బియ్యం పోసుకుని కళ్ళు చక్రాల్లా తిప్పుతూ తనదగ్గఱ కొచ్చింది. వొళ్లో కూర్చోబెట్టుకున్నాడు తను.

"ఏమిటే అంటున్నావు గౌరమ్మతల్లీ?"

నోరు తెరిచి చూపింది.

"ఛీ ... ఛీ ఏసట్లో బియ్యం తెచ్చుకు తింటున్నావా ? నీ పెళ్ళిరోజు వాన కురుస్తుందే!"

"వానకురిస్తే వించక్కా 'వానా...వానా వెల్లప్పా!' అంటూ ఆడుకుంటా"

"వానలో తడిస్తే నీ మొగుడు వూరు కుంటాడా ఏమిటి?"

"ఇద్దరం కలిసి ఆడుకుంటాం."

"నీకు నోటి నిండా కబుర్లేనే తల్లీ! ఏదీ వొక ముద్దు యివ్వమ్మా!"

"నాకు కందికాయలు తెచ్చి పెడితేనే !"

గౌరి బుగ్గమీద ముద్దు పెట్టుకున్నాడు తను.

"ఛీ... నీ దగ్గఱ చుట్టవాసన" అంటూ తనను విదుల్చుకుని తుర్రుపిట్టలా పరుగెత్తింది.

...గౌరమ్మకి ఇప్పుడు పదహారేళ్లట... అప్పుడే పదేళ్ళు గడిచాయా?... దానికి పెళ్ళి కూడ చేసేడుట రాఘవులు. కూతుర్ని అల్లుడిని తనకి చూపించడానికి తీసుకు వొస్తున్నానని ఉత్తరం కూడ రాసేడు... తెల్లారేటప్పటికన్నా రావాలి...

"ఎంతసేపలా కూర్చుంటావ్? పడుకో రాదూ!" అంది బసవమ్మ

"నీకు మాత్రం నిద్ర పట్టిందీ! మనవరాలు వో యింటిదయితే చూడాలని కలవరించేవ్... యిప్పుడది మన యింటికి వస్తుంటే మనకెలా నిద్ర పడుతుంది?"

"సర్లే! అర్ధరాత్రి యిప్పుడెందుకు కబుర్లు. నిద్రపో. నిద్రలేక వేడిచేసిందని గొడవచేస్తావ్ రేపు" అంది బసవమ్మ దుప్పటి కప్పుకుంటూ.

దాని మనసంతా తనమీదే! ముసలితనం ముసుగులోకి దూరినా తన మంచి చెడ్డల గూర్చే అది ఆలోచిస్తూ వుంటుంది. ఏ జన్మలో చేసుకున్న పుణ్యమో తనకు బసవమ్మ లాంటి భార్య దక్కింది... తన కళ్ళముందే

అది వెళ్ళిపోవాలనుకుంటుంది... బసవమ్మ లేకుండా తను రోజుల నెట్లా తోసుకు రాగలడు? ఇద్దరూ ఒక్కసారిగే చనిపోతే బావుణ్ణు!

.. వ్!... నిద్ర పట్టడం లేదు...

వయసులో వున్నప్పుడు ఎంత నిద్ర పట్టేది? బండెని ద పోయేవాడు తను... తనను నిద్ర లేపడానికి బసవమ్మ నానా యాతనలూ పడేది ఒక్కొక్కసారి కోపం వొచ్చి చెంబుడు నీళ్లు తలమీద గుమ్మరించేది. ఆ నిద్రంతా ఏమై పోయిందో? ..

...విశాలమైన ఛాతీ, వుంగరాల జుట్టు, నలుగుర్ని ఆకర్షించేటట్టు వుండే మీసకట్టు, ఉబ్బిన దండలతో దిట్టంగా ఉండేవాడు తను. వడ్లబస్తాలను అవలీలగా ఒక్క చేతో కల్లంలో నుండి ఎడ్లబండి మీద పడేసేవాడు...

...'ఏరువాక పౌర్ణమి' వొస్తుందంటే చాలు, వూరందరి కళ్ళు తనమీదే...

కొత్త పంచె కట్టుకుని కొత్త కండువా తలకు చుట్టుకుని పెళ్ళికొడుకులా తయారయ్యేవాడు నాన్న వూళ్ళో మోతుబరి రైతు ఏరువాక పౌర్ణమి వొచ్చిందంటే నాన్న అరక ముందు నడిచేది. ఆ తర్వాత పంటలు పండక అప్పుల్లో పడి పొలమంతా తుడుచుకు పోయినా నాన్న అరకే వూరేగింపులో ముందు నడిచేది. నాన్న చనిపోయేక తను అరక ముందు నడిపే వాడు.

ఎడ్ల కొమ్ములకి పసుపు కుంకుమరాసి పూల దండలతో అలంకరించేది బసవమ్మ. అరక మెడలో తగిలించుకుని, గంటలు మోగిస్తూ తలలు ఎగరేసుకుంటూ ఎద్దులు నడుస్తూ వుంటే, వాటి వెనుక నడవడానికి తనకెంతో గర్వంగా వుండేది ముందు తన అరక సాగితే వెనుక వూళ్ళో వాళ్ళందరి అరకలు సాగేవి: వూరంతా కోలాహలంగా తిరిగేక, పొలంలోకి వెళ్ళి భూమాతకు పూజలు జరిపేవాళ్ళు.

ఆ రోజుల్లో అదో పెద్ద పండుగ.

ఇప్పుడు తనకి పట్టుకుందామన్నా అరక లేదు, నాగలి ఎక్కడన్నా అరువు తెచ్చుకున్నా వూళ్ళో యిప్పుడు ఆ ఆచారం లేదు.

మొన్నీమధ్య ప్రెసిడెంటుగారు ఎన్నికల్లో గెలిస్తే ఎంత పెద్ద ఊరేగింపు జరిపారో! ఎన్నికల్లో వున్నంత ఉత్సాహం రైతుల పండగల్లో వుండటంలేదు...

"తాటాకుల బుట్టలో మునసబుగారిచ్చిన అరటిపళ్ళు వున్నాయి. రెండు కాయలు తినేసి, మంచినీళ్ళు తాగి పడుకో" అంది బసవమ్మ

"ఓసి నీ దుంపతెగా! నువ్వు నిద్రపోవు. నిద్ర పట్టక కూర్చుంటే నన్ను సతాయిస్తావ్!"

"నాకు నిద్ర వొస్తోంది. నే పడుకుంటా. ముదనష్టపు గాలివానొకటి చీదరగా" కాసేపు గొణుక్కుని, అటూ ఇటూ పొర్లి నిద్రలోకి జారుకుంది బసవమ్మ.

మధ్యాహ్నం మునసబు నాయుడమ్మ వొచ్చేడు. ఆయన వెంట పెద్ద పటాలనే ఆడ, మగా తరలి వొచ్చారు.

వూళ్ళో వున్న ముత్తైదువుల్లో పెద్ద ముత్తైదువ బసవమ్మే! కొత్తగా పెళ్ళయిన వాళ్ళు, కాపురాలకి వెళ్ళేవాళ్లు బసవమ్మ దీవెనలు తీసుకువెళుతూ వుంటారు. ఎనభై యేళ్ల ముత్తైదువ దీవెనలు మంచివని వాళ్ల నమ్మకం. వాళ్ల బ్రతుకులు పదికాలాల పాటు పసుపు కుంకుమలతో పచ్చగా వుంటాయని వూళ్ళోవాళ్లు తమ యింటికి వస్తూ వుంటారు.

గతం

నువ్వు నా ముందుంటే
నీ గురించి ఆలోచించని నేను
నువ్వు నన్ను దాటిపోతే
ఆరాటపడుతుంటాను
తిరిగిరాని నీ కోసం

— గడ్డమణుగు గోపాలకృష్ణమూర్తి

"పెద్దయ్యా! నమస్కారం'! అన్నాడు మునసబు వచ్చీ రావడంతోనే.

పైకి నవ్వు ముఖం పెట్టినా, మనస్సులో తనకి బాధగానే వుంది ఎంత ముసలాడైనా ఎవ్వరన్నా "ముసలయ్యా, పెద్దయ్యా" అంటే ప్రాణం చివుక్కు మంటుంది. ఎనభై ఐదేళ్ల వయస్సు మీద పడినా, తన ఆలోచన లన్నీ పాతికేళ్లప్పటి జీవితం చుట్టూనే తిరుగుతూ వుంటాయి...

...తను యిప్పుడు 'పెద్దయ్య'... చేతి దండలు కరిగిపోయ్యాయిగా... విశాలమైన ఛాతీ కుంగిపోయి, ఎముకలు బయటికి పొడుచుకు వచ్చాయిగా... చప్పిడి దవడలు... ఉంగరాల జుట్టుకు బదులు అక్కడక్కడ తెల్ల వెంట్రుకలు... అవును తనిప్పుడు పెద్దయ్యే!

జారిపోయే లాగుతో, చీమిడి ముక్కుతో బలపంముక్క నోట్లో పెట్టుకొని చొంగ కారుస్తూ నములుతూ తిరిగిన సాంబయ్యగారి అబ్బాయి వూరికి మునసబు...

...ఎంత జీవితం దొర్లిపోయింది!...

"మా అమ్మాయిని యీ రోజు సాయంత్రం పెళ్ళికూతుర్ని చేస్తున్నాం. పెద్దప్పని సాయంత్రం మా యింటికి పంపు ... పెద్దప్ప ముందు మా అమ్మాయి నొసట కుంకుమ దిద్దితే దాని పసుపు, కుంకుమలకి లోటుండదు. మన వూళ్ళో పెద్దప్ప చేత కుంకుమబొట్టు దిద్దించు కున్న ఏ ఆడకూతురి నుదుట బొట్టు చెరిగి పోలేదు...మీ రిద్దరూ పార్వతీ పరమేశ్వరుల్లా చల్లగా వున్నంతకాలం మనవూరికే దిగులు లేదు" అన్నాడు మునసబు నాయుడమ్మ నిలబడే, మంచం పై వున్న కోడిరెట్ట మరకలు అతన్ని కూర్చోనివ్వలేదు.

ఆ మాటా, ఈ మాటా మాట్లాడి వొచ్చినవాళ్లంతా తిరిగి వెళ్ళిపోయేరు.

వాళ్ళు వెళిపోయేక చేటలో బియ్యం పోసుకుని, మట్టిగడ్డలు ఏరడం మర్చిపోయి తనవంకే చూస్తూ కూర్చుంది బసవమ్మ.

"ఏమిటే! పిచ్చిమొహం వేసుకుని అలా చూస్తూ కూర్చున్నావ్?" అన్నాడు తను.

ఆమె కళ్లల్లో చటుక్కున నీళ్ళు తిరిగేయి.

"మనం చచ్చిపోతాం కదూ! మనం చావుకి దగ్గరవుతున్నామనే మనకీ పెద్దరికం అంటగట్టారు' అంది కళ్ళు వొత్తుకుంటూ.

"ఎల్లకాలం బతుకుతామంటే? ఆ దేవుడు ఎప్పుడు కబురు పెడితే అప్పుడెళ్లిపోతాం ... అయినా ఎవడన్నా మూడు యాభై లు బతికేడే? సాయంత్రంపూట చావుకబుర్లు ఎందుకుగాని, పని చూసుకో"

"ఎల్లకాలం బతుకుదామని కాదు ... మీ కళ్ళముందే పసుపుకుంకుమలతో వెళ్లిపోతే చాలు."

"నీ గోల నీదే! నువ్వు చచ్చిపోతే ఇంటి పని, వంటపని నేను చేసుకోక తప్పదు నేను చీపురు, గరిటెతో చచ్చిపోతే... నాకంటే ముందు పసుపుకుంకుమలతో వెళ్లాలను కుంటున్నావ్" అని వెక్కిరించేడు తను.

"మీకంతా నవ్వులాట" అంటూ తన పనిలో మునిగిపోయింది.

బుట్టలో చలికి ముణగదీసుకుని పడుకున్న

చెరిగిన బొట్టు

కోడిపుంజు రెక్కలు విదుల్చుకుంటూ "కొక్కొరోకో" అంటూ కూసింది.

ఉలిక్కిపడి కళ్ళు తెరిచేడు బలరామయ్య. పక్కదుప్పట్లు మడిచి లేచి నిలబడ్డాడు.

తలుపు తియ్యబోతుంటే, విసురుగా గాలి లోపలికి దూసుకువొచ్చింది. బయట కుండపోతగా వొకటే వర్షం.

తలుపేసేసి లోపలికివొచ్చి కూర్చున్నాడు. బనీనుజేబు తడుముకుని వుండలు చుట్టిన పొగాకుపాయ బయటకు తీసేడు చుట్ట చుట్టడం ప్రారంభించేడు.

.. తనకి బాగా గుర్తు . పదేళ్ళకిందట యిలాగే పెద్దగాలివాన ... ఏదో పనిమీద పట్నం వెళ్ళాడు తను తిరిగొచ్చేసరికి వూరంతా మారిపోయినట్టుగా కన్పించింది. వూళ్ళో సగంపైగా ఇళ్ళు కూలిపోయాయి. చెట్లన్నీ కూలిపోయాయి. వూరంతా చిందరవందరగా వుంది.

బసవమ్మ కూలిపోయిన ఇంటిముందు కూర్చుని ఏడుస్తూ వుంది.

దానిబాధ ఇల్లు కూలిపోయినందుకు కాదు ... ఆ తుఫానులో తనెక్కడ చిక్కుకుపోయానో అని శోకాలు పెడుతూ వుంది. ఆమె క్షేమంగా వున్నందుకు తనెంతో సంతోషించేడు.

ఇల్లు కూలిపోయినప్పుడు యింట్లోనే వుందట ఆమె. మంచం వేసుకున్న వైపు వున్న గోడే మాత్రం కూలిపోలేదు. కూలిపోయిన యింటికప్పు నుండి బసవమ్మను ఆ గోడే రక్షించింది. వూళ్ళోవాళ్ళంతా ఆమె చచ్చిపోయిందనే అనుకున్నారట. తీరా తాటాకులు, వాసాలు తీసి చూస్తే లోపల గోడపక్కనే సురక్షితంగా వున్న బసవమ్మను చూసి ముక్కుమీద వేలేసుకున్నారు అందరూ ...

... వారం రోజులు అదో అద్భుతంగా చెప్పుకున్నారందరూ ...

ఎవరో తలుపు కొట్టడంతో తలచుట్టూ ముసిరిన ఆలోచనల్ని పక్కకునెట్టేసి, తలుపు తీశాడు.

ఎదురుగా రాఘవులు కన్పించేడు వర్షంలో పూర్తిగా తడిసిపోయి.

"గౌరమ్మని తీసుకురాలేదురా?" ఆత్రుతగా అడిగేడు బలరామయ్య.

"వాళ్ళు వచ్చారు ... అరుగో ఆ చెట్టు కింద నిలబడ్డారు అమ్మాయి, అల్లుడూనూ"

చెట్టు కింద గౌరమ్మకి అంటుకుపోయి నిలబడ్డ ఆమె భర్త కన్పించేడు.

బలరామయ్య పెదాలపై చిరునవ్వు మెరిసింది. మెదడులో కూడా మరుపు మడతల్లో పడిన ఓ దృశ్యం బయటకొచ్చి "సాట్‌లైట్"లా మెరిసింది.

బసవమ్మ, తనూ వేరుశనక్కాయలు పీకడానికి పొలం వెళ్ళారు. జోరున వాన కురుస్తుంటే మర్రిచెట్టు కింద చేరారు.

చుట్టుపక్కల ఎవరూ లేకపోవటం చూసి ఆమె భుజంపై చెయ్యి వేశాడు. చెట్టు మొదట్లో చేరి పడగ విప్పి తనవైపే చూస్తున్న తాచుపామును చూడగానే ఇద్దరికీ గుండెలు ఆగిపోయాయి.

వొకటే పరుగు ఇద్దరూ!

"ఏమిటా ముసిముసి నవ్వులు ... పిల్లలని వానలోనే నించోబెడతారా? లోపలికి పిలవండి" అంది బసవమ్మ నుదుట కుంకుమ బొట్టు దిద్దుకుని, చేతో కుంకుమ భరిణె తెస్తూ.

హఠాత్తుగా ఎవరో నెట్టివేసినట్టు పెద్దగా గాలి విసురుకు పడిపోబోయింది బసవమ్మ. చేతిలోని కుంకుమ భరిణె జారి కింద పడింది.

ఫెళ, ఫెళ చెట్టు విరిగిన చప్పుడు...

హఠాత్తుగా మీద పడబోతున్న పెద్ద చెట్టుకొమ్మని చూసి, గౌరిని పక్కకు నెట్టాడు ఆమె భర్త. తను కూడా ఆ చెట్టు కొమ్మ బారి నుంచి తప్పించుకుందామని కదిలేలోపే తలమీద పడింది.

వాననీళ్ళలో కలుస్తున్న భర్త రక్తం చూసి స్పృహ తప్పి పడిపోయింది గౌరి. వాన చినుకులకి ఆమె నుదుటి బొట్టు చెరిగిపోయింది.

బలరామయ్య స్థాణువులా నిలబడిపోయేడు.

... పెళ్ళయి ఆరేళ్ళు తిరక్కముందే చనిపోయిన కొడుకు... పెళ్ళయి ఆరోజులు తిరక్కముందే పసుపు, కుంకుమలు కోల్పోయిన మనవరాలు... వూళ్ళో ఎందరికో కుంకుమబొట్టు దిద్దిన బసవమ్మ హస్తవాసి తనింట్లోనే పనికిరాలేదు... ప్చ్...

బసవమ్మ చేతి వేళ్ళు వొణుకుతూ కన్పించేయి మొట్టమొదటిసారిగా బలరామయ్యకి.

దీర్ఘవ్యాధులకు ఉత్తమవైద్యం

దురభ్యాసములకు లోనై, దాంపత్యసౌఖ్యం పొందలేనివారికి హెర్నియా చర్మవ్యాధులకు పోస్టు ద్వారా వరిబీజం(బుడ్డ) ఇస్నోఫిలియా ఉబ్బసం (దమ్ము) జీర్ణాశయ(గ్యాస్ట్రిక్) మూత్ర, స్త్రీల వ్యాధులకు ఆపరేషన్ లేకుండా చికిత్స చేయబడును రండి

డా॥ దేవర

3/1 బ్రాడీపేట, గుంటూరు. (AP)

పవిత్ర రుద్రాక్ష

1 నుండి 14 ముఖములుగల పవిత్ర రుద్రాక్షలు, చందనం, తులసి ఎసుపుపచ్చ మరియు గులాబిరంగుల జపమాలలు శిలాజిత్తు, గోరోచనం, దక్షిణావర్త శంఖము, అదృష్టమైన కల్పించే శ్వేత మణిగాళ్ళు, లభించును కోరినవారికి కరలపట్టి పంపబడును హిందీ లేక ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి

Shree Jagdamba Bhawan
(A.M.) SONEPAT 131001

మూలశంకకు

త్వరగా నమ్మకమైన

హెడెన్‌సా

విరేచనముతో చికిత్సను పొందండి శస్త్రచికిత్స అవసరము లేదు!

వహించలేని బాధ ఉందా? తీవ్రంగా దురద ఉందా? మంటతో నెత్తురు పడుతుందా? అమోఘమైన చికిత్స. ఎంత మాత్రము కాలయాపన చేయవద్దు! ఉపేక్షిస్తే తీవ్రమైన పరిస్థితులకు దారి తీసి-శస్త్రచికిత్స తప్పనిసరి అవుతుంది. సకాలంలో హెడెన్‌సాతో ఉపశమనాన్ని పొందండి. ఇది నమ్మకమైన జర్మను మూలశంక విరేచనము 108 దేశాలలో వైద్యులందరూ సిఫారసు చేస్తున్నారు! హెడెన్‌సాలో ఉండే అమోఘమైన మందులు శీఘ్రంగా గుణాన్నిచ్చి బాధను దురదను శమింపజేస్తుంది-విరేచనము ఎంతమాత్రము కష్టమనిపించదు.

గమనించండి సకాలంలో హెడెన్‌సా చికిత్స చేసుకుంటే ముందు శస్త్రచికిత్స అవసరముండదు!

3627 TG